

[Lissa Mathiasen]

alrentefritagelsen og de midlertidige ungdomsboliger – har vi ingen lod eller del i. Det er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at vi ikke kan gå ind for og eventuelt støtte dem. Det vil i høj grad afhænge af de oplysninger, vi får under udvalgsbehandlingen, og selvfølgelig også af boligministerens imødekommenhed over for eventuelle ændringer.

Men de forhold gør altså, at Socialdemokratiet under udvalgsbehandlingen, såfremt det viser sig, at vi ikke kan støtte forslaget i dets helhed, vil forbeholde sig ret til at kræve og naturligvis også vil forvente, at både de Radikale og regeringspartierne er parate til at tilslutte sig, at den del, der er indgået aftale om, udskilles som en selvstændig del.

Jeg skal ikke sige meget om realrentefritagelsen, kun, at der nok er et par ender, som vi godt vil kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Afsnittet om de midlertidige ungdomsboliger virker på mange måder og punkter fornuftigt og rigtigt. Vi er enige i, at der skal være vide rammer for mulighederne i sådan et forsøg. Vi synes også, det er meget vigtigt, at der her åbnes mulighed for at afprøve nogle af de løsningsmodeller, som de unge selv har foreslået. Men det er nok begrænset, hvor meget man kan forvente at få ud af en analyse kun ét år efter; vi kan måske få at vide, hvad fonden har lavet i forbindelse med de projekter eller projekttyper, som er gennemført, men jeg tror, at et år er for kort tid til egentlig at vurdere resultaterne, medmindre det er gået rivende galt – ikke mindst når man tænker på, at forløbene formentlig kun har været i gang maksimalt ½ år.

Jeg vil også godt sige, at resultatet af dette forsøg meget afhænger af de personer, som kommer til at sidde i fonden, og deres evne til at formidle kontakten til de unge. Derfor skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi er meget interesserede i og vil bede boligministeren om at oplyse, hvilke personer der søges udpeget til fonden, og at vi finder, at det er af afgørende vigtighed, at personer udpeget af de unges organisationer får en stærk placering. Men det er også noget, som vi vel må kigge på under udvalgsarbejdet.

Endelig skal jeg om valgfriheden og løsningen heraf sige, at vi som sagt står ved aftalen, men det skal på den anden side ingen hemmelighed være, at vi hellere havde set en permanent løsning end denne 5-års løsning,

som havde bevaret indeksbelåningen, og som tog fat om det egentlige problem, nemlig likviditetsproblemet, en boligydelseslignende model, hvor der var ydet likviditetslån til ejerne mod pant i ejendommen. Men vi må erkende, at det ikke var muligt at samle et bredt flertal for det, og afgørende har det så herefter været for Socialdemokratiet, at lejerne fik en huslejeudvikling som ved indeksbelåningen, altså at statens og kommunernes udgifter ikke blev forøget, så det under denne spareivrige regering kunne bruges til at nedsætte byfornyelsesaktiviteten, samt at Grundejernes Investeringsfond trods sin medvirken her ville være i stand til at opfylde de forpligtelser, den i øvrigt har, og som jo i væsentligt omfang kommer lejerne i det private byggeri til gode. De punkter har vi såvel fra boligministeren som fra Grundejernes Investeringsfond fået en redegørelse for, og der skulle foreligge en garanti for det.

Der er dog to forbehold, som vi har taget over for denne aftale, og som vi har meddelt ministeren. Vi har ikke kunnet give tilsagn om at medvirke til, at kommende kommunale byfornyeede ejendomme skal kunne sælges til private, såfremt de ikke efter et år er overdraget til lejerne som andelsboliger og herefter finansieres med rentesikrede nominallån. Vi har i hvert fald sat spørgsmålstegn ved det, for vi er ikke helt sikre på fornuften i det forslag i relation til ønsket om at få de flest mulige ejendomme til at overgå til andelsboliger og almenyttige andelsboliger. Hvordan det vil påvirke prisen, er også noget, som vi synes der skal ses nærmere på under udvalgsarbejdet.

Det sidste af ministerens forslag drejer sig om, at ministeren ikke skal kunne bringe betaling af afdragsbidrag til ophør. Den del af forslaget vender vi os direkte imod. Det er normal praksis overalt i støttelovgivning, at støtten kan bringes til ophør, hvis ejendommens økonomi forbedres, og det mener vi også fortsat bør være gældende. Uanset hvem der har forlangt det, kan vi i hvert fald i Socialdemokratiet ikke acceptere, at ministeren på denne måde foruddiskonterer alene til de private udlejerens eventuelle fordel.

Jeg skal med disse korte bemærkninger sige, at vi går positivt ind i udvalgsarbejdet og selvfølgelig håber på forståelse for visse justeringer af lovforslaget.